

VASARIO 16-ji - Kelias į Lietuvos Nepriklausomybę

JONAS MIŠKINIS

Tauta pasiekia ko trokšta, kai moka ir gali sujungti saviškius ir pakreipti jų jausmus, mintį bei valią viena linkme. Tauta laimi, kai sprendžia gerai vadovaujama, kai vieningai vykdo savo sprendimus ir žodį pasako laiku.

Vytauto Didžiojo laikų paveldėta didelė idėja - Lietuvos nepriklausomybės. Lietuvių tauta atsigaudama išsiugino tai, ko reikėjo kovai laimėti - ryžtingą valią ir vienybę.

Tūkstančiai kilnių tautos vaikų savo darbais ir gyvybės aukomis per šimtmečius įkvėpė lietuviams tėvynės meilę, mokė vieningai jausti ir veikti, kurdami gaivinančią laimėjimo viltį. O mušant Lietuvos likimui dvyliktajai, lietuvių konferencijos Vilniuje buvo išrinkta Tautos Taryba, kuri tarė lietuvių sąmonėje ir minty jau išaugusią Lietuvos nepriklausomybės idėją ir nepalaužiama valia ėmėsi ją vykdyti.

1918 m. vasario 16 d. prisikelia lietuvių tauta naujam gyvenimui ir naujiems žygiams. Ta tautinė liepsnelė prasiveržia dideliu gaisru lietuvių širdyse.

Koks magiškas veiksmas, kokia nepaprasta galia sugaudė šie žodžiai: "Lietuvos Taryba skelbia atstatanti nepriklausomą demokratinius pamatais sutvarkytą Lietuvos valstybę su sostine Vilniū". Ne tik Tarybos lūpose, bet milijonuose širdžių valingai veržėsi tie žodžiai ir tapo galingu veiksmu.

Lietuvių tautos gyvenime buvo daug liūdnu dienų, bet ir nemažai garbingų kurios šimtmečiais bus minimos. Ne veltui Lietuvos praeitis ir svetimųjų išgarsinta, svetimų rašytojų plačiai aprašyta, poetų apdainuota.

Nors ir ilgai mūsų tauta, netekusi laisvės, svetimųjų priespaudos buvo migdoma, ieškojo progų atgimti žygiuose savoje gimtoje žemėje pramintais garbingais keliais ir išėiti į laisvę. Toji proga atėjo mūsų tautos kovose, kuri paliko savuosius žingsnius, kaip didvyriškų kovų liudininkus, tai

MŪSU JAUNIMAS YRA MŪSU TAUTOS VILTIS IR ATEITIS

S. PAULO LIETUVIŠKAS JAUNIMAS LAUKIA POPIEŽIAUS JONO PAULIAUS II

Kaip upė metai plauks,

laukai žydės kasmet iš naujo,

Ir kelsis vėl

iš tavo kraujo Lietuva.

Kariūnas (nežinomo partizano slapyvardis)

SEMÁNARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Rua Juatindiba, 28 - Parque da Moóca - CEP 03124
 São Paulo - Brasil Caixa Postal, 4421 - CEP 01000
 Diretor Responsavel: VYTAUTAS BACEVIČIUS
 Administrador: STANISLAO ŠILEIKA
 Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Metinė prenumerata Brazilijoje iki liepos mėnesio Cr\$ 750,00 Atskiro numerio kaina Cr\$ 15,00
 Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 25 Dol. Į P. Ameriką oro paštu: 32 Dol.
 Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 40 Dol. Į tolimus kraštus 50 Dol.
 GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$ 3.000,00 Vieno Numero GARBĖS LEIDĖJAS Cr. 1.500,00
 Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anunēios) mokami už skilties (Coluna) centimetra po Cr. \$ 75,00
 Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija-neatsako Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.
 Straipsnius ir Korespondencija Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.
 Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėju nuomonę.
 Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti " Francesco Gavėnas " vardu.

vadinamuosius kartuvių kalnelius, knygnešiu krauju nušlakstytus takelius.

Anuomet meilė tėvynei ir laisvės troškimas buvo tokie galingi veiksniai, kad lietuvis negalėjo būti ramus, kai kiti dėl laisvės kovojo. Šių moralinių ir patriotinių dorybių vertė yra didesnė už materialinį pajėgumą. Gyvenamojo meto pavyzdžiai rodo, kad ir geriausiais ginklais apsiginklavusios tautos žlunga, jei neparodo dvasinio pakilimo.

Tauta garsi ir garbinga laikoma ta, kurios vaikai kuo nors pasižymi. Pasižymėti galima taurumu, vieningumu, mokslu, kultūra bei civilizacija. Čia kaip tik pažymėtina viena didi tiesa: ne tautos dydis nustato jo garsą, bet tautos valingumas ir veržla.

Lietuvos kūrėjai savanoriai kariai, šauliai, partizanai ne asmens naudoms vedami statė savo krūtines priešų kuloms. Jie giliai suprasdami tautos laisvės reikšmę stengėsi iškovoti Lietuvai nepriklausomą gyvenimą, kad galėtų pagal savo interesus tauta tvarkytis, gerinti savo tautiečių gerbūvį.

Minėdami Vasario 16-ją, prisimename sunkius kelius ir džiaugsmus dėl atgavimo laisvės. Tačiau džiaugsmingą sukakties minėjimą temdo mintis, kad Lietuva okupanto pavergta, kur tautos vaikai tebekenčia sunkiausią priespaudą, kur lietuviškas darbas ir tautinės sąmonės žadinimas ir ugdyimas tebėra visokiais būdais ir priemonėmis persekiojamas. Kuo mes,

• Be lietuviškos spaudos nebūs sąmoningos tautos.

PASIŪLYMAS DIRBTI, KAD VIKTORAS
PETKUS BŪTŲ PALEISTAS

Hamburge išeinantis savaitraštis „Das Ostpreussenblatt“ (Landsmannschaft Ostpreussen organas) sausio 10 d. paskelbė tokią informaciją:

„Madrido europinio saugumo bei bendradarbiavimo konferencijos pašonėje nuėdavė taip: Vokietijos Federalinės Respublikos dešimt piliečių — daugiausia moksleiviai, studentai ir šeiminkės, tarp jų katalikų kunigas ir žurnalistas Winfried Pietrek iš Lippstadto, — pasisiūlė Sovietų Sąjungai ištisus metus kartu dirbti Sovietų Sąjungoje, jei bus paleistas lietuvių Helsinkio grupės vadovas Viktoras Petkus. Savanoriai pastebi: „Mes neturime pinigų išpirkti, bet galima savo darbu daugiau atlikti nekaip sulysęs kalinys, beveik visą savo gyvenimą turėjęs praleisti baudžiamose stovyklose“.

Viktoras Petkus jau kelinti metai kalinamas Sovietų Sąjungoje. Jau kaip šešiolikmetis jis buvo suimtas nacionalsocialistų už įsteigimą katalikų jaunimo grupės. Dabar gi šis lietuvių istorikas kalinamas ir išsiųstas iki 1993 metų už tai, kad jaunimą mokė bažnyčios istorijos.

Kaip grupės vadovas (Sprecher) kunigas Pietrek sako: „Nesuprantu, dėl kokio silpnumo Sovietų Sąjunga negalėtų priim-

laisvuose kraštuose gyvendami, galime jiems padėti? Visu pirma savo tautiniu stiprėjimu. Kiek čia per mus tvirtės mūsų tautinė dvasia, kils kultūros lobis, tiek nelaisvėje pavergtų tautos vaikų atsparumas stiprės. Tikėkime dar geresnio rytojaus visai savo tautai, nors kažin kokių pavojų rastųsi. Lietuvių tautos tragiški vargo keliai dar nebaigti, todėl visada atsimintina, kad eiti tėvynės meilės keliu yra kilnu ir garbinga.

ti tokio pasiūlymo. Mūsų atliekamą darbą galėtų stebėti užsienio žurnalistai“.

Vokiečių grupės pasiryžimą iššaukė, kai paaiškėjo, jog rožė — vienos liudinkės dovana proceso metu prieš Petkų — teisėjas įsakė konfiskuoti ir jog proceso metu jaunimas meldėsi ties teismo rūmais Lietuvos sostinėje Vilniuje. Šie 10 vokiečių savo pasiūlymą sovietų administracijai supranta kaip mercedarijų krikščionių ordino prasmės akciją, kuri kalinamuošius išlaisvino savo paties asmeniu“.

Kaip žinios autorius pasirašė: Paul-Werner Kempa.

„BILINGVIZMAS“ RUSINIMO
FORMULĖ

Vilkai mėgsta paroduoti avių kalčiuose, o rusinimo apaštalai dangstytis moksliniu žargonu. Tokios pseudo — akademinės ekvilibristikos pavyzdys yra pernai išleistas 19-tas „Lietuvių kalbotyros klausimų“ tomas, pavadintas „Socialinės lingvistikos problemos“ (Vilnius, „Mokslas“, 192 p.). Įvadiniame straipsnyje akademikas J. Dešerijevas paskelbia, jog „priešingai įvairių sovietologų ir klastotojų teigimams, kad TSRS tautų kalbos ir kultūros, esą, asimiliuojasi, tarybinių tautų literatūrinės kalbos anksčiau niekada nebuvo pasiekusios tokio aukšto savo išsivystymo lygio“, kaip dabar. Tačiau „socialinių veiksmų sąlygojamo... plataus nacionalinio — rusų bilingvizmo taikymo dėka padidėjo rusų kalbos vaidmuo... kuriant ir plėtojant brandžią socialistinę visuomenę“. Nuolatinis bilingvizmo (dikalbiškumo) augimas esąs „viena iš tarybinės nacionalinės politikos demokratinės prigimties apraiškų“, plėtojant „naują istorinę žmonių bendriją — tarybinę liaudį“.

TSRS Mokslų Akademijos bendradarbis Michalčenko savo straipsnyje taip aprašo rusų kalbos skverbimąsi: „specifiniai lietuvių nacionalinės terminologijos kūrimo ypatumai yra... rusų kalbos, aktyviančios lietuvių kalbos vidaus išteklius, skatinančio vaidmens didėjimas, terminologinės leksikos internacionalizavimo stiprėjimas“. Rusų kalbos — „socialistinių nacių vienybės ir susitelkimo kalbos — savanoriškas, masinis ir spartus dikalbiškumo „plitimo šaltinis“ yra mokykla. O, anot šaulių pedagoginio instituto dėstytojo J. Korsako, „moksleivių lietuvių teminė reprodukcinė leksika yra ryškus rusų šnekamosios kalbos pobūdžio“.

(ELTA)

VYSK. L. POVILONIO VIZITAS
VATIKANE

Pasaulio vyskupų sinodo suvažiavimo posėdžiuose Vatikane dalyvavo apaštalinis Kauno ir Vilkaviškio vyskupijų administratorius vysk. Liudas Povilonis. Jį atlydėjęs kun. Stanislovas Lidys.

Spalio 24 d. vysk. L. Povilonis specialioje audiencijoje buvo priimtas pop. Jono Pauliaus II.

A. ŠTROMO STRAIPSNIS „SPEAK UP“
MĖNRAŠTYJE

Kanadoje leidžiamasis mėnraštis „Speak up“ lapkričio mėn. laidoje išsispausdino dr. A. Štromo kalbą, pasakytą pavergtųjų tautų savaitės proga Bradforde.

DU KLAUSIMAI LAIKRAŠČIO SKAITYTOJUI:

1. AR ATNAUJINOTE ML PRENUMERATA?
2. AR NETURITE GIMINIŲ — DRAUGŲ, KURIEMS GALĖTUMĖTE UŽSAKYTI M.L. ?

LIETUVIAI

A.D.P.

PIETŲ AMERIKOJE

MALDOS – LIETUVAI

RDIES GIESMĖ – PETRUKUI

Su Naujų Metų sausu pasirodė pirmieji malonūs religinės – tautinės veiklos ženklai. Vos tik atvykus prieš po savaitę d-rui Vytautui Dambrai, jau sausio dvyliktąją lietuviai dalyvavo jo suruošose nepaprastose pamaldose. Pirmiausia, gražioje saleziečių Don Bosco koplyčioje Caracas mieste mūsų tautiečių nemaža grupė susirinko pirmai adoracijos valandai už Lietuvą. Viso to proga – mišios už amžinos atminties saleziečių aspirantą Petrą Perkumą, kurias atlaikė Petruko brolis, katalikų misijos vadovas Venezueloje, salezietis kun. Antanas Perkumas 44 - virose mirites metinėse.

Petrukas Perkumas mokėsi saleziečių amatų mokykloje Italijoje ir ten pat mirė, sulaukęs vos devyniolikos metų. Saleziečiai nuo pat jo mirties šaukiasi Petruko globos. Stiprėja judėjimas užvesti beatifikacijos bylą pripažinti jį šventuoju. Kadangi jaunuolis buvo didelis Svenčiausiojo Sakramento garbintojas, lietuviai noriai priėmė pasiūlymą pradėti eucharistinę maldos akciją už Lietuvą, meldžiant dangaus gražinti jos prarastą laisvę, saugoti ir globoti tautą priespaudoje, o lietuvius išieivijoje.

Adoracijoje buvo įjungtos iš senų laikų išsilaikusios žavėtinios maldos, kurias d-ras Dambra buvo išsaugojęs.

Nekurias jų paminėsiu: "Viešpaties Jėzaus žaizdų rožinis, Brangiausiojo Jėzaus Kraujo paslaptys, Atsiteisimo Litaniija, maldos į Dievą, švenčiausią Jėzaus Širdį, Mergelę Mariją ir Šv. Kazimierą už Tėvynę, ir kitos eucharistinės maldos bei giesmės. Dalyvaujantiems įspūdis buvo tikrai gilus.

Mišių metu, neseniai pas mus grįžęs Dr. Vytautas Dambra išsamiai ir jautriai apžvelgė švento Petro Perkumo gyvenimą, apibūdindamas jį kaip brolių draugą ir apaštalą. D-ras Dambra apgailėstavo, kad lietuviai katalikai, dažnai būdami kuklūs, dažniau per lėti, o dažniausiai ir kiek apsileidę, vėluodami atkreipė dėmesį, į šį jauną ir skaisčių Bažnyčios sūnų kurį jau daugelis saleziečių Petruko mirties valandoje vadino šventuoju. Pirmoji tuoj po mirties šio jaunuolio biografiija buvo paskelbta ne lietuvių, o italų saleziečio kun.dr. Igino Murari. Po to pasirodžiusios biografijos portugalų ir net kinų kalbomis. Brazilijoje, Lavrinhas jaunimo bažny-

čios puikų vitražą puošia jaunuolio Petruko paveikslas. Lietuvių saleziečių dirbančių Šv. Kazimiero parapijoje São Paulo mieste, iniciatyva, Perkumo biografiija lietuvių kalba pasirodė 1979 metais.

Pamaldų dalyvius jaudino pasakojimas apie skurdžią vaikystę ir nepalaužiamą jo nusistatymą tapti saleziečiu, ,,jį sunkią pradžią Italijoje, apie tolimesnį Perkumo šventumo vystymąsi, apaštalavimą ir galiausiai paskutines valandas šioje žemėje, kuriose dar labiau atsiskleidė Dievui pražydes skaisčius Žemaitijos žiedas. Petruko gyvenimo šūkis buvo: TAURI ŠIRDIS, DOSNI DVAŠIA, PLIENINĖ VALIA. Jaunuolio gyvenimas įrodė, jog jis tobulai vykdė Don Bosco raginimą būti pastoviai linksmam, stropiam mokslė ir tikėjime ir uoliam patraukti geram savo draugus. Gražiai nupasakotas Petruko apaštalavimas laiškais ir išryškintas gilus ir turtingas jo religinis gyvenimas.

Vytautas Dambra pažymėjo, jog "Petriukas mokėjo kūną palenkti dvasiai. Jis buvo kuklus pasiryžėlis. Petrukas mokėjo pernešti nepasisekimus, ir juose lygiai, kaip skausme, sunkioje ligoje ir net mirties valandoje, giliai įprasminti savo gyvenimą, pašvenčiant visa, ir patį save, Jėzui ir Dievo motinai. Jei kas čia jaunuolio gyvenimą vadintų paprastu, sakė Dr. Dambra, – tai jo gyvenimas buvo nepaprastai didingas tame paprastume ir daugeliui nepasiekiamas šventume, ar tai būtų atsidavimas pareigai, ar pagarba ir paklusnumas vyresniesiems, ar giliai perprasta kentėjimų dvasia, o galiausiai – negestanti meilė Viešpačiui, lydėjusi Petriuką jo žemiškoje kelionėje į dangų".

"Keturiasdešimt ketverius metus šios valandos laukė salezietis aspirantas Petras Perkumas, kol Venezuelos lietuvių šeima, kaip kadaise tiek kartų jis pats, suklupo Švenčiausiojo garbinimui melddami Lietuvai laisvės, o mūsų jaunimui ir mums patiems dangaus malon-

nių. . . Petriukas skelbė savo menkystę, eidamas dorybės keliu: kokia tada turi būti mūsų pačių menkystė, kai mes tik klystantys žmonės maldaujame malonės? Dr. Dambra ragino lietuvius "atsiprašyti gailestingąjį Dievą už savo menkystę ir siųsti giesmę Jėzui per šį skaisčių Žemaitijos jaunuolį".

Pabaigoje kalbėtojas sakė nuolankiai ir maldingai prašą, kad jo mintys, "kaip žaibas perskrostant, kaip ugnis užlietuvisų brolių lietuvių širdis visame pasaulyje, uždegdamas juos aukoti savo gyvenimą Jėzui ir Marijai". Su jaunimo draugu kun. Yla jis kartojo:

"Pašauk, O Viešpatie, jaunystėj Drąsiausius brolius ir seses.

Tegu mūsų tautos kelius pašvęs, kad Tavo pergale pražystų."

D-ras Dambra ragino lietuvius mels-tis prie Petruko ir drąsiai šauktis pagalbos. "Esu tikras, tikriausias, – sako jis, – kad mūsų jaunuolis būdamas arti dieviškojo sosto, išmels mums ir stebuklą, nes jis daug gali danguje pas Jėzų ir jo Motiną Mariją".

Mišioms pasibaigus, kunigas Antanas Perkumas dėkojo d-rui Dambrai už gražių pamaldų pravedimą ir taip pat visiems dalyvavusiems šiose pamaldose. Po to pakvietė visus svečius į savo raštinę, pasivaikinimui ir pokalbiui.

Pamaldose dalyvavo nemažas būrelis Caraco bendruomenės veikėjų, ir taip pat svečias inž. Feliksas Zubras lenkų bendruomenės pirmininkas Venezueloje, Lietuvoje gimęs ir mokėsis. Inž. Feliksas Zubras sveikino kleboną su labai įspūdingomis pamaldomis. Jis sakė šias pamaldas laiką vienas pačiu prasmingiausiu ir geriausiu pavykusi. Jis prašė adoracijos teksto, išreikšdamas norą ir ateity dalyvauti maldos akcijoje už Lietuvą. Jo nuomone, yra "geriausias ir išmintingiausias dalykas maldoje kalbėtis su Viešpačiu tautos reikalais, viltingai pavesti jam ateitį ir šauktis jo pagalbos o lygiai ir savo šventųjų užtarimo".

Buvo išreikšta viltis, jog lietuviškas jaunimas, ateityje labiau supras reikala ir tautišką pareigą įsijungti į bendruomenės maldas už Tėvų Žemę bei pakankamai rimtai pasimokyti iš pavyzdžių, kuriuos jiems duoda šventoji Lietuvos jaunuoliai, kaip Petrukas Perkumas.

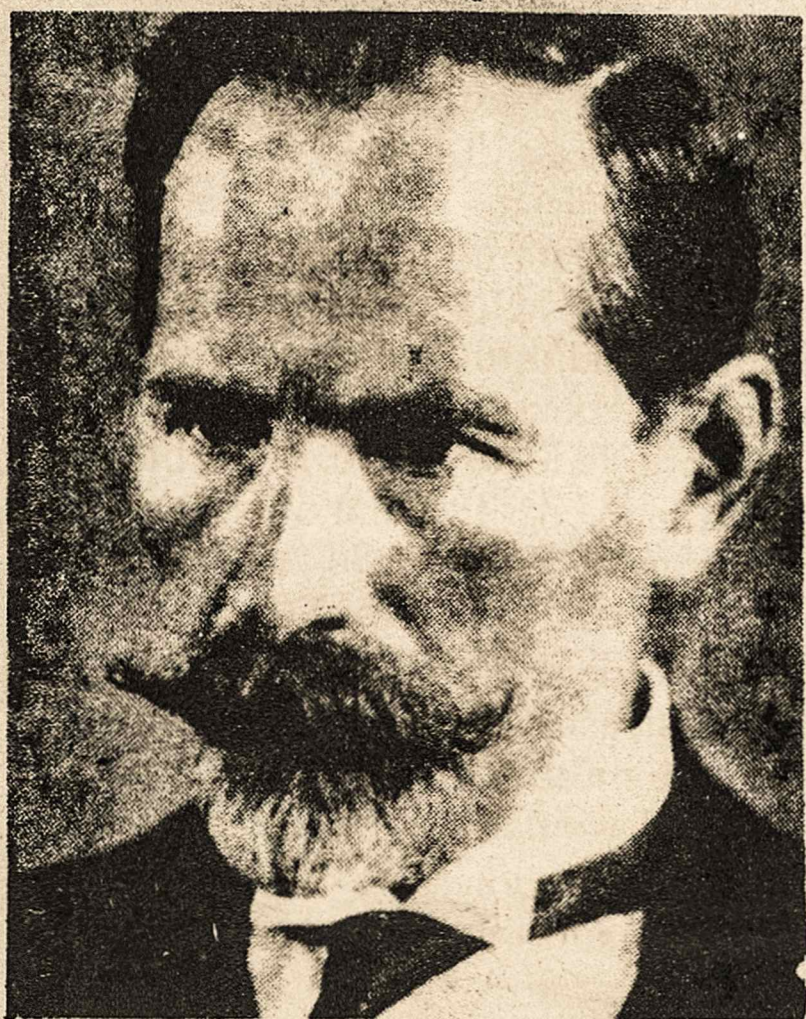
Aleksandra Vaisiūnienė

PARDUODAME automobiliams

SKYDELIUS su grandinėle raktams LIPINELIUS – adesivos
Chaveiro com emblema Vytis e bandeira

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJŲ

MŪSŲ PREZIDENTAI -

Antanas
SMETONA
(1874 - 1944)

Pirmasis Lietuvos Respublikos prezidentas, teisininkas, publicistas, nacionalinio judėjimo veikėjas, Nepriklausomybės Akto signataras.

Antanas Smetona, artėjant sovietinei invazijai 1940 metais, buvo priverstas atsitraukti iš Lietuvos, iš kur po kurio laiko per Vokietiją pateko į Jungtines Amerikos valstybes.

Būdamas emigracijoje, dalyvavo lietuvių visuomenėje, nekarta kalbėjęs per radiją, primindamas pasauliui apie padarytą Lietuvai žalą.

Aleksandras
STULGINSKIS
(1885 - 1969)

Antrasis Lietuvos Respublikos prezidentas, agronomas, publicistas.

Lietuvos Respublikos prezidento pareigas ėjo nuo 1922 iki 1926 metų.

Jis Nepriklausomybės Akto dalyvis ir signataras.

Kada Sovietai okupavo Lietuvą, jis pasiliko krašte. 1941 metais birželio 14 d. Aleksandras Stulginskis

ir jo žmona buvo areštuoti ir deportuoti į skirtingas Rusijos vietas. Po Stalino mirties buvo leista jiems sugrįžti į pavergtąją Lietuvą. Gyveno Kaune, palaiduotas Petrašiūnuose.

Kazys
GRINIUS
(1866 - 1950)

Trečiasis Lietuvos Respublikos prezidentas, medicinos daktaras, Ministras pirmininkas nuo 1919.VI.19 iki 1922.II.1.

1926 metais jis buvo išrinktas Lietuvos Respublikos prezidentu. Būnant jam ministru pirmininku, buvo pasirašytos dvi tarptautinės sutartys. Pirmoji, Lietuvos ir Sovietų Rusijos Taikos sutartis, pagal kurią Maskva atsižadėjo nuo pretenzijų į Lietuvą ir pripažino jos nepriklausomybę.

MALDA UŽ TAUTĄ IR TĖVYNĘ

Dieve, visos žmonijos ir atskirų tautų Tėve,
šaukiamės Tavo gailėstingumo ir pagalbos lietuvių tautai.
Gražink, prašome, mūsų tėvynei laisvės dienas.
Gailėstingasis Tėve, suteik paguodos
ištikimiesiems Tau ir savo tautai.
Stiprink persekiojimus, kalinius ir tremtinius.
Sutrupink, Viešpatie, bandymų laiką ir padaryk,
kad greitai visi galėtų
laisvai Tau tarnauti ir Tave garbinti.
Marija, gelbėki krauju ir ašaromis,
pasiuokojimais ir meile išpuoštą žemę.
Padėki prisikelti mūsų šventai Lietuvai. Amen.

(Lietuvių Katalikų Religinė Šalpa)

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvos de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-1886

V. Mykolaitis-Putinas

VASARIS

Apgavikas!
Vasaros vardu žieduotu
Prisidengęs.
Šaltas, plikas,
Sniego pusny
Susirangęs!

Kaip be apmaudo minėti
Tavo vardą apgaulingą?
Tu vasaris?!
Spaudžia speigas, siaučia pūgos,
Dieną naktį sninga sninga...
Kurgi paukščiai, kurgi gėlės,
Kur dienovidžiai ir žaros
Šiltadienės vasarėlės?

— Tik pažvelk pro savo būsto
Menką langą! —

Pažiūrėjau — stebuklinga:
Niūrūs prietemos šešėliai
Kažkur dingę.

Tai šalta vasario saulė
Lango stiklą palytėjo,
Ir žiedai pasaulio kito
Pražydėjo, suklestėjo.
Spindi krištolo skaidrumo
Lieknos palmės ir lelijos,
Ir vijokliai, ir lapuočiai,
Ir žiedai iš saulės rūmo
Neregėtos augmenijos.

Stebuklinga, stebuklinga!
Už tų puokščių ir lelijų
Baltos žvaigždės žemėn sninga.
Tu vasari!
Nuostabus stebukladari!
Aš be apmaudo minėsiu
Tavo vardą apgaulingą.

kos spau-

KUN. PETRAS M. URBAITIS

KINIJOS MISIJONIERIUS PASAKOJA...

KELIONĖJE

Mano kelionė turėjo prasidėti vasario 2-ją šv. Panelės Marijos garbei pašventą dieną. Geras ženklas. Aš tuom širdingai džiaugiaus.

Bet žinojau, kad misijonierius, Dievo žmogus viskam turi būti pasiruošęs, ypač kelionių metu. O Kinijoje susisiekti ir kelionės niekuomet nėra buvę be pavoju. Užteks pasakyti, kad 5 Shiu-Chow misijos kankiniai — pirmasis salezietis Vyskupas (Msgr. Versilia) ir keturi kunigai (trys italai ir vienas vengras) — visi rado tragišką, drauge ir karžygišką mirtį apaštališkose ekskursijose.

Prieš iškeldami buvo man atimtos kelios knygos, pluoštas rankraščių. Mat buvo rasta, kad tuose raštuose per daug "imperialistinės" dvasios...

Pakartotinai paprašiau, kad mano dvi ratų vienos geraširdės Macao ponios dovanotą, įteiktą kartu su paklodėmis misijonieriui vokiečiui. Abejoju, ar išpildė ši mano prašymą, nes mačiau, kad su "didelėmis akimis" žiūrėjo į tuos dalykėlius...

Iš kitos pusės, dėl menkniekių — "sąžiningiausias teisingumas.

Demonstratyviai buvo man gražinti suėmimo dieną atimti dalykai: pora suplyšusių kojinių, šiaip vienas kitas menkniekis ir anas buteliukas su 17 vitaminų...

— Gal ko trūksta? Peržiūrėk, — pasakė paduodami.

— Nieko man netrūksta — atsakiau né nepažiūrėjęs — Ar galėčiau apie jūsų teisingumą abejoti?

— Tad pasirašyk, kad viską gavai, ir kad viskas buvo sąžiningiausiai gražinta.

Pasirašiau dėl tų menkniekių. Bet dėl dviračio ir paklodžių nebuvo panašaus "trukdymo". Dar pakartojau, kad būtų misijai gražinti. Bet, atrodė, su ta ausim negirdėjo...

Greit prisistatė man ir mano "angelas sargas", jau visai kelionei pasiruošęs. Buvo tai įdomus tipas šiaurietis. Sakėsi esąs iš Pekino, buvęs 4 metus Rusijoje, net rusiškai kalbąs. Iš pirmo pamatymo atrodė jis man tikras Barabas: sukta, kiltais nepasitikęs, pilnas neapykantos, net

ziaurus — tikras tokiai kelionei "specialistas".

Buvo gerai ginkluotas. Iš po kiniško apsiausto matėsi vienas prie kito du dideli revolveriai, vienas viršuj.

Buvo dar anksti. Bet gatvėse netrūko žmonių. Tai paprastas kiniškų miestų gatvių vaizdas. Visi j mane žiūrėjo nežinodami, kur ir dėl ko aš buvau vedamas. Žmonės buvo pratę matyti kalinius surakintomis rankomis, kartais su grandinėmis ant kojų. Gi aš ėjau laivas. Kitas kalinys, vieno kalėjimo sargas lydimas, persisvėręs ant peties, nešė mano daiktus.

Netrukus iš Šiaurės pusės atėjo traukinys. Buvo aišku, kad į pietus važiuojam.

— Ar tu žinai, kad važiuojam į Hong Kongą? ... Aš tave apsaugosiu iki rubėžiaus. ... Tu dar nesupranti naujosios Kinijos dvasios ir metodų. Vėliau, geriau apsimastęs, iš naujo galėsi grįžti: su malonumu mes priimam atsivertėlius.

Sėdom į trečios klasės vagoną, kaip visuomet pilna važiuojančiųjų. Traukinys pasijudino.

Pravažiuodamas pro misijos rezidenciją iš tolo pasveikinau koplytėlės tabernakulyje likusį Viešpatį. Misijonierius vokietis ir katalikai, aišku, nieko nežinojo apie mano išvežimą. Tik vėliau sužinojau, kad pasklidus gandams apie mano "dingimą", jie visi buvo tikri, kad buvau nugabentas pas savo tautiečius į šaltąjį Siberiją. Toks gandas man nepakenkė, nes mano prietelių maldos dar gausiau pasipylė. Tik gaila, kad mano vyskupas ir vyresnieji daug širdgėlos iš to susilaukė.

Traukinys bėgo Canton mieta link. Mano "angelas sargas" leido man kur norėjau atsisėsti ir su sėdinčiais kareiviais linksmi pasikalbėti. Jis be abejo buvo gerai painformavęs vagono policininkus, kas per "paukštis" aš buvau. Dėl to galėjo būti tikras, kas nepasprukšiu. Kas nežino, kad "raudonajame rojuje" viskas vyksta po tų "angelų sargų" akimis. Kiekvienam traukinio bus jų gal šimtais, ir kareiviškoj uniformoj ir visaip "perrėdytų". Jų stiprybė — tai šnipų tinkle. O šie visur šnipinėja, visur ką nors įtartino randa.

Kelyje ir naujųjų "viešpačių" įvestų reformų pastebėjau, — taip vadinamų Yeong Lou: "namų geležinkeliečiams"

Tai rusiško stiliaus nameliai, maždaug kas dešimt kilometrų vienas nuo kito. Mat raudonieji nori pasirodyti, kad jie myli darbininkus: visuomet tylūs, suvargę nuleistom akim.

Kiekvienoj, nors ir mažiausioj stoty, pastatytos gan stiprios kareivių įgulos. Prie kiekvieno tilto iš vienos ir iš antros pusės stovi kareiviams nameliai. Svarbesniuose punktuose matėsi iškasti apkasai.

Buvo galima pastebėti visokių požemių urvų.

Pietums nusipirkau šiangajiškos duonos. Ji buvo gana skani. Prie jos paėmiau truputį kiniškos arbatos ir pietūs ir net vakariene buvo suvaldyti.

Vakare pasiekėm Canton miestą. Išlipęs pasijutau savo "draugo" atidžiai sekamas.

— Reiks ilgai laukti čia stotyje į Hong Kongą? — paklausiau.

— Šiandien jau per vėlu. Nieko nebus — atsakė jis.

Tas "pervėlu" slėpė savyje kažką. Ir aš iš naujo atsidaviau Dievo valiai ir sečiau savo vedėją...

Arti stoties stovėjo Generalinė Provincijos policijos stotis. Čia ir atsidūrėme.

Policininkai, jaunuoliai ir mergaitės mane apspito su savo vaikiškais klausimais. Jiems pamatyti svetimą yra tas pats, kaip pamatyti "amerikonų šnipą". Jie nekalti, nes tai jų viršininkų nuolatiniai "pamokslai" pavaldiniams kas link užsieniečių, misijonierių ar civilių.

Po kelių valandų laukimo, jau gilia naktį, kai ir mano "draugas" buvo praradęs kantrybę, atvažiavo Jeep su keliais kareiviais, mane išsodino ir, pašalinių nepastebėtas, pajudėjo man nežinoma kryptimi.

"Nakties darbai, dienos juokai" — sako mūsų patarlė. Bet "Išlaisvintoje Liaudies Respublikoje" svarbesnieji darbai atliekami tik naktimis.

VISKĄ ATIDUOČIAU,
KAD TIK LAIMĖČIAU
JAUNIMO ŠIRDIS
IR JAS GALĖČIAU
ĮTEIKTI VIEŠPAČIUI.

Don Bosco

CURSO

AUDIOVISUAL

**DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA**

Facilidade de aprendizado — Acompanha fitas cassettes

Para maiores informações

Caixa Postal 1421
01000 Sao Paulo, SP

Fone 273-0338

Rua Juatandiba, 28
03124 Sao Paulo, SP

MŪSŲ ŽINIOS

KUN. PETRO URBAČIO 70 METŲ JUBILIEJUS

Džiaugiamės turėdami mūsų tarpe kun. Petrą Urbaitį, kuris po daug ke-
lionių po beveik visą pasaulį, apsigyve-
no mūsų tarpe Mokoje. Gerasis kuni-
gėlis kiek galėdamas lanko ligonius, se-
nesnius žmones ir nuskriaustuosius,
jiems duoda dvasinę paguodą ir visiems
visada turi gerą žodį, ir labdaros jausmą.

Jo 70-tuoju gimtadieniu pasigėrėti
sekmadienį, šv. Kazimiero parapijoje
susirinko žmonių iš kaimynystės, Bom
Retiro, Moinho Velho, São Bernadro
do Campo, Itaqueros, Tatuapé, V. Ze-
línos, V. Prudente, V. Belos, Casa Ver-
de ir net iš tolimųjų JAV-bių.

Linksmoje nuotaikoje svečiai vaiši-
nosi gražiai ir gardžiai paruoštais vai-
giais ir gėrimais, dainavo ir šnekučia-
vosi P. Vincas Kuliešius pasveikino ju-
biliaitą, paskaitė savos kūrybos eilėras-
čių apie Lietuvą, pritarė parapijos dar-
bams ir žadėjo kiek galėdamas padėti.
P. Juozas Gavėnas pasakė įdomių ir juo-
kingų eilėraščių apie "Rimtą Brazilijos
lietuvaite" ir apie anų laikų pijokus.

Šeiminkės pavaišino gardžiu tortu,
prie kurio sugiedojo Ilgiausių Metų.
Kun. P. Urbaitis gimė vasario 11 d., o
dieną vėliau ML bendradarbis Alfon-
sas Kublickas, tai ir jam buvo sugiedota
Ilgiausių Metų. Grojo Lietuviška mu-
zika ir skambėjo dainos. Žmones dar
pasišnekučiavę, pradėjo atsisveikinti
po linksmai praleisto vakaro ir visi vėl
linkėjo kun. Urbaičiui ištvermės tęsti
pradėtus darbus.

SKAITYTOJAI RAŠO...

Raul Soares, sauisis — 1981.

Gerbiamieji,

Kasmet vis su didesniu džiaugsmu skai-
tau Mūsų Lietuvą laikraštėli, nes vis ap-
rašo apie lietuvių gyvenimą, ne tik čia

Dra. HELGA HERING

MEDICA — GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

KALBAMA LIETUVISKAI

Av. Eulina, 99 - V. Sta. Maria das 8:00 às 12 h.
das 14:00 às 18:00 Fone: 265-7590
Rua Quartim Barbosa, 6 - B. do Limão

Brazilijoje, bet taip pat duoda daug ži-
nių apie pasaulio lietuvius.

Aš čia gyvenu viena lietuvė, negir-
džiu lietuviškos kalbos. tai man "Mūsų
Lietuva", tai yra savaitinis lietuvis sve-
čias. Kaip kuriuos straipsnius perskai-
tau vieną, du, tris ir daugiau kartų.

Atskiram laiške aš siunčiu vieną "Va-
le Postal" Cr. 1.000,00 (um mil crusei-
ros), užsimokėti mano prenumeratą už
1981 metus.

Siunčiu daugiau Cr. 300,00 ir pra-
šau jeigu Jums bus galimybės man at-
siūst Lietuvos Vėliavą, kad galėčiau pa-
dėt ant stalo arba ant sienos. Aš jau tu-
riu Lietuvos Vytį—paveikslą, bet netu-
riu Vėliavos. Aš nemoku padaryt, o čia
niekur nerasiu nusipirkt. Jeigu ne bus
galima rast ir nusipirkt Vėliavą, prašau
atsiūst skydelius su grandinėle raktams
o gal kokį mažą daikteli, kad man pri-
mintų Lietuvą. Už tai aš pasiliksiu la-
bai dėkinga.

Su pagarba
Albina Vasiliauskaitė

Raul Soares
Caixa 10 C.E.P. 35350

Laiške iš Lietuvos rašoma:

Rašiau Jums apie orą vasaros pra-
džioje, bet dabar apie tai rašyti galiu tik
su dideliu širdies skausmu. Tokios lie-
tingos vasaros Lietuvoje neikas neatsi-
mena. Didelius vargus pakėlė žmonės,
kurie dirba žemės ūkyje. Sunku apra-
šyti jų dabo sąlygas šiais metais. Saulu-
tės šypsnys mūsų žemei buvo panašus į
žiaurios pamotės žvilgsnį našlaičiams,
vaikams. Kaip Adventas tamsi lietinga
praėjo vasara. Apie augalus, daržoves, ja-
vus nėra ką sakyti. Prieš Visų Šventę ge-
rokai pašalo. Tas dar sumažino derlių,
nespėjo jį suimti iš laukų.

Verkia Dangus gailiomis lietaus aša-
romis. Paplito dažni apiplėšimai, užpuo-
limai, nekaltų žmonių žudynės. Apiplė-
šiamos bažnyčios, kunigai sužeidžiami
ar net mirtinai nužudomi. Gal per daug
Jums apie tai rašau, bet tikra tiesa. Dar
vakarui neįpušėjus miesto gatvės tuštu-
tėlės; skubiai žingsniuoja į namus, tik
tie, kuriems būtinai reikia Vargo spau-
džiami žmonės labiau priartėja prie Die-
vo. Bažnyčiose vis daugiau ir daugiau

žmonių. Labiausiai šaukiamės Marijos
užtarimo—rožančiaus malda. Bemaž
kiekvienoje bažnyčioje rožančius kal-
bamas kasdien bendrai. Meldžiamės už
save ir už tėvynę.

iš Rio...

E. Petraitis

Janė Žaidytė pagimdė gražų sūnų,
kurio vardas bus Jonas Žaidys Neto.
Tai pagerbimas dėduko, Jono Žaidžio.

Baigė universitetą, teisių fakul-
tetą, Edmundas Dubauskas, Lietuvos
kariuomenės savanorio sūnus. Džiau-
giamės visi. Jau tarime tris diplomuo-
tus teisininkus Rio lietuvių kolonijoje

Labai pageidaujama juostelė su jra-
štom lietuviškom Mišių giesmėm,
kaip "Pulkim ant kelių", "Prieš Tavo
altorių", "Jėzau, pas mane ateiki", ir
"Marija, Marija". Mat, choras vis silp-
nėja, o šiuo metu p. Antonia Sauru-
saitienė, kuri vesdavo giesmes, atsidū-
rė ligoninėj — ir jai padarė operaciją.

Pageidaujama taip pat naujų plokš-
telių, kurių žmones nori nusipirkti

Šypsenos

Teisme

Teisėjas klausia liudytoją
— Ar tiesa, kad kaltinamasis
labai nedorai gyveno?

— Deja, teisybė, pone teisė-
jau. — Aš jį sutikdavau tokiuo-
se lokaluose, kur man būtų gėda
užeiti.

Irgi atsakymas

Kažkas paklausė Sokratą, ves-
ti ar ne. — Kaip besielgsi, vis-
tiek gailėsies, — atsakė jis.

Profesorius

— Pone profesoriau, — sako
jo šeiminkė, — šiandien bu-
vau pamestų daiktų įstaigoje ir
ten iš tikrųjų atgavau jūsų skė-
tį, kurį buvot užmiršęs.

— Na, ką čia pasakoji pasa-
kas! — užsirūstina profesorius.
— Paskutinėmis dienomis aš vi-
sai nebuvo rastų daiktų įstai-
goje. Parinko Pr. Alš.

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL: Inventario, Despejo, etc.

COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTARIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º andar/45 - Liberdade Fone: 279-5937
Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

KALBAMA LIETUVISKAI

TRYS TAUTINĖS PAREIGOS

Ateinantį sekmadienį, vasario 15 dieną, Sanpaulio lietuviams teks atlikti tris tautines pareigas.

Pirmoji pareiga – dalyvavimas Vasario Šešioliktosios minėjime. Ši data yra didžioji mūsų pasiryžimo diena, kada mes atnaujiname savo įsipareigojimus mūsų Tėvynei Lietuvai. Mes susirenkame čia laisvi ir iškeliamė drašiai mūsų trispalvę vėliavą greta šio krašto tautinės vėliavos. Gi mūsų tėvynėje vyksta sunki ir kieta kova už žmogaus, tikėjimo ir tautos teises. Tenai bet koks tautinis pasireiškimas yra griežtai baudžiamas. Todėl mes suteiksime džiaugsmo ir paguodos bei vilties mūsų broliams Tėvynėje, kurie dirba tenai labai rizikingą laisvės siekimo darbą.

Antroji mūsų tautinė pareiga – tai finansiniai paremti lietuvišką veikimą mūsų kolonijoje. Kiekvienam darbui įvykdyti yra reikalinga pinigų. Kitaip sakant, kad vežimo ratai suktųsi, reikia jiems tepalo. Todėl Vasario Šešioliktosios proga, kiekvienas turime padaryti tautinės sąžinės sąskaitą ir save paklausti: kiek galėčiau paaukoti lietuviybės reikalams? O aukoti reikia tiek, kad pajustumė, kad aukojome. Tegul šią dieną sudėtos aukos nebūna vien tik programų atspausdinimo išlaidoms padengti, bet kad atliktų ir lietuviškam veikimui. Sanpaulyje jau yra visa eilė lietuvių, kurie moka B. Liet. Bendruomenės vadinamą solidarumo mokestį (500 kruzeirų). Šis mokestis yra savanoriška auka, kuri parodo lietuvių susipratimą ir jautrumą savo tautos reikalams. Aukokime kiekvienas pagal savo išgales.

Trečioji tautinė pareiga – tai balsuoti Brazilijos Lietuvių Bendruomenės rinkimuose, kurie šiais metais bus pravesti vasario 15–22 dienomis.

Išėjimoje yra labai svarbu neišsibarsyti, o jungtis visiems į bendrą būrį. Tam ir buvo įsteigta Pasaulio Lietuvių Bendruomenė, kuri turi skyrius 15–je pasaulio valstybių. Ji rūpinasi lituanistinio švietimo, kultūros ir Lietuvos nepriklausomybės siekimo reikalais. O kraštų Bendruomenėse rinkti asmenys atstovauja tų kraštų lietuvių ir rūpinasi lietuvišku veikimu.

Brazilijos Lietuvių Bendruomenei priklausome visi lietuviai, gyvenantys šiame krašte. Balsuodami už kandidatus į B–nės

KVIETIMAS

VASARIO ŠEŠIOLIKTOSIOS MINĖJIMO PROGA KVIETIAME VISAS LIETUVES MOTERIS, KURIOS TURI TAUTINIUS RŪBUS, PASIPUOŠTI JAIS DALYVAUJANT VASARIOMĖN. 15 D. 15 VAL. IŠKILMINGOSE PAMALDOSE V. ZELINOS BAŽNYČIOJE IR PO TO MINĖJIME SESELIŲ PRANCIŠKIEČIŲ KOLEGIJOS SALĖJE.

B.L. B–nės Valdyba

Tarybą ir Revizijos Komisiją, mes laisvu noru patvirtiname kandidatų sutikimą dirbti atsakingą visuomeninį darbą – reikalaujantį daug laiko ir pasišventimo. Kandidatams reikia mūsų balsų, t.y. mūsų pasitikėjimo ir pritarimo Bendruomenės veikimui.

Visi žinome, kad visuomeninis darbas nėra apmokamas ir kad lietuviška veikla reiškiasi vien idealistų pasiaukojimo dėka. Todėl balsuokime visi – seni ir jauni, vyrai ir moterys, gyvenantys arti ir toli nuo Sanpaulio, o taip pat nežiūrint kas kur gimęs: Lietuvoj, Brazilijoj ar kitoj valstybėj.

Tokios yra trys tautinės pareigos šiemet mums Vasario Šešioliktosios proga. Stenkimes jas visas rūpestingai atlikti.

M. Vinkšnaitienė

KAS KALBĖS VAS. 16 MINĖJIME

Lapkričio 2 dienos laidoje, O ESTADO DE SÃO PAULO patalpino antrą atsiliepimą – LIETUVA YRA GYVA, kurio autorius yra UNICAMP, Valstybinio Campinas Universiteto profesorius, dr. Urbano Morato Ferraz Meireles. Sveikindamas pirmo straipsnio autorę B.J.L.M., kuri protestuodama prieš to dienraščio pasisakymą apie 1980 m. Nobelio premijos laureato Česlovo Milašiaus lietuvišką tautybę, teigė, kad Lietuva yra gyva ir veikianti tauta. prof. Meireles rašo tame straipsnyje: "Esu tikras, kad esame jau tūkstančiai, kurie kaip tik laukiam progos išgirsti jos balsą, pažinti jos istoriją, suprasti jos, pavergtos tautos, troškimus." Šis straipsnis buvo perspausdintas MŪSU LIETUVOJE, 1980m. lapkričio 6 d., 44 numeryje ir kun. Pr. Gavėno išverstas į lietuvių kalbą.

Malonu, šia proga, išduoti, su jos leidimu, pirmo atsiliepimo autorės vardą (B.J.L.M.), kuri savo įspūdingu straipsniu turėjo tokį didelį atsiliepimą ir tarp braziliškos visuomenės. Ji yra mokytoja Lucija Jodelytė Butrimavičienė.

Brazilijos Lietuvių Bendruomenės valdyba parašė prof. Meireles padėkos

laišką ir paprašė prof. Viktoro Baranauško, taip pat to Universiteto dėstytojo, kad paklaustų asmeniškai kaip prof. Meireles galėtų padėti lietuviams jo straipsnyje minėtuose reikaluose.

Prof. Meireles pareiškė, kad tame Universitete nėra jokių knygų apie Lietuvą, išskiriant paminėjimus enciklopedijose. Tas universitetas turi skyrių kuris, jei turėtų medžiagos, galėtų susipažinti su Lietuvos kultūra, istorija, sociologija, kalba, ir t. t.

BLB–nė pasiuntė jam kelias knygas apie Lietuvą portugališkai ir angliškai. Reikėtų susidomėti daugiau tuo reikalu ir surasti sąlygas paaukoti Universitetui didesnį rinkinį knygų ir spausdinių, ne kaip rašo prof. Meireles, gali sudaryti didesnį susidomėjimą ir tuomet universiteto profesoriai galėtų suruošti pasikalbėjimus tarp studentų apie Lietuvą.

Šių metų sausio 22 dienos laiške, prof. Meireles sveikina visus mūsų kolonijos lietuvių ir linki, kad 1981 metais išsipildytų visi lietuvių troškimai.

Šį didelį lietuvių bičiulį, BLB–nės valdyba pakvietė kalbėti šių metų Vasario 16 minėjime. Jau gavome teigiamą atsakymą iš mielas profesorius, kuris taip gražiai domisi lietuviškais reikalais, dalyvaus ir kalbės tame tautiniame minėjime.

Jonas Tatarūnas

BLB–nės Valdyvos Pirmininkas

Sveikiname

MIELĄ KUN. PETRĄ URBAITĮ
GIMTADIENIO PROGA IR LINKIME
GAUSIOS DIEVO PALAIMOS, GEROS
SVEIKATOS IR TIKIMĖS JI VISADA
TURĖTI MŪSŲ TARPE.

BOM RETIRO
parapiečiai

RYMANTĖ STEPONAITIS
TRADUTORA JURAMENTADA
LITUANO

Horário Comercial: Das 19 as 21horas:
Tels.: 853-0026 R.Pedroso Alvarenga,
881-7792 505, - ap.57 Tel.:
852-0677, São Paulo

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

DĖMESIO JAUNIMUI

Yra proga lietuviui studentui (universitete ar kolegijoje) gauti mažą pašalpa, kurios nereikės gražinti. Nesvarbu lytis, tikyba, turtas, politiniai įsitikinimai ir t.t. Bet kandidatas turėtų pakankiamai žinoti lietuvių kalbą, literatūrą, Lietuvos istoriją ir geografiją. Užtat turėtų laikyti mažus konkursinius egzaminus. Smulkesnių informacijų yra Lietuvių Sąjungoje, Rua Lituania, 67 03184 São Paulo, SP.

Šv. Kazimiero parapija ir Jaunimo Sąjunga ruošia S. Paulo lietuvių SUSITIKIMA su t. Antanu Saulaičiu vasario 22 d. – sekmadienį. Programoje numatoma Jaunimo Kongreso Europoje skaidrės, Volungės koncertėlis ir tautiniai šokiai. Po to bus vaisės ir pasilinksminimas. Nebus įpatingų pakvietimų, tad VISI prašomi dalyvauti.

IŠVYKSTA Į VII PAL KONGRESĄ

Šio mėnesio 10 dieną, 12 val. iš Congonhas, per Aerolines Argentinas, išvyksta į VII PALK Jonas ir Vera Tatarūnai, prel. Pijus Ragažinskas, kun. Pranas Gavėnas, Aleksandras ir Marytė Bumbliai, Leonardas Mitrulius, ir drė Sandra Saldytė kaip visų organizacijų atstovai. Dar vyks kaip Kongreso dalyviai Bronius Šukevičius, Endrikas Guzikauskas, ir Herkules Čelišauskas.

Šio mėn. 3 dieną, autobusu, Kongreso Jaunimo stovyklon jau išvyko p. Ié Rosa na Jurčiukonytė.

APLANKYKITE

PIRMAJĄ NEPRIKLAUSOMOSIOS LIETUVOS
PAŠTO ŽENKLŲ

PARODA

PIETŲ AMERIKOJE

DATA: 16 iki 22 vasario pašto darbo valandomis
VIETA: S. Paulo Centrinio Pašto Rūmai (Praça do Correio)

MELDŽIU, UŽEIK!

Lietuvos pašto ženklų paroda S. Paule

Kiekviena šeimyna, ir net atskiras asmuo, grumiasi ir kovoja už savo vardą ir likimą, už geresnį kasnį ir būvį, už laisvės ir doros principus. Neatsilieka nei jokia tauta nuo savo garbės užtvirtinimo, pa-pročių, religijos, kultūros, prekybos, ir pramonės pažangos atžymėjimo. Nepamirštama iškelti savo kalbos bei raštų paminklų.

Taip atsitiko ir su mūsų toli paliktąja ir sapnuose nepamirštama gimtąja žemele – LIETUVA. Vos pražydėjus kaip žibutė iš po gilaus žiemos miego, vos pratinusis melsvas akeles, rado ir matė, kad net reikėjo pralieti brangiausią kraują, kad nemirtų septynių danguje deimantais šviečiančių žvaigždelių vardas – LIETUVA.

Per keletą nepriklausomybės metų Lietuva pasiekė aukščiausias Europos kultūros gaires. Ir Lietuvai priklauso pašto ženklų grožybės pirmoji vieta dailės rėmuose.

Mūsų pašto ženkluose surasi gilios senovės istoriją, paminklus, pilis, poetus, rašytojus ir tuos, kurie kentėjo ir žuvo už Lietuvos laisvę – kurie mokėjo gerbti ir nešti ant savo pečių išdidžią Trispalvę, kad mes gyventume ir neliktume vergais. Ypač Lietuva sugebėjo pagerbti nuodėmingą moterį levą, kuri sugundė Adamą – ir abu tapo iš rojus išvaryti.

Lietuvos paštas sugalvojo visai kitokį pasmerkimą ir šią nuodėmingą moterį iškėlė iki dausų, apvainikuodamas dvidešimtojo amžiaus iškilingu garbės vainiku. Nepriklausomos Lietuvos laikai įamžino į oro pašto ženklus, kaip kilniausią rojus puikybę, net suteikiant sparnus, gražiausiose vaivorykščių spalvose stovinčią ir iškėlus laikančią orlaivį. Gražiausias levai paminėjimas, susidėjęs iš 7 pašto ženklų paminklas. O kur kiti? .

Lietuvi prieteliau, ir tu, Birutės sesute. Beatidėliojimo užėik į centrinį São Paulo paštą (Praça do Correio) nuo 16 iki 28 šio vasario mėnesio, pašto darbo valandomis, I-me aukšte. Ten rasi ir matysi, be jokio mokesčio, Nepriklausomos Lietuvos pašto ženklų turtingą ir įdomią parodą. Tai vienintelis atsitikimas P. Amerikoje. UŽEIK. NESIGAILĖSI.

Antanas Augustaitis

LIETUVOS
NEPRIKLAUSOMYBĖS
PASKELBIMO
SUKAKTIES

MINĖJIMAS

rengiamas

vasario 15, sekmadienį, 4 v. p. p.,

VILA ZELINOJE – SESELIU SALĖJE

15 VAL. MIŠIOS V. ZELINOS BAŽNYCIOJ

16 VAL. MINĖJIMAS IR MENINĖ PROGRAMA

KALBĖS Prof. Dr. Urbano Morato Ferraz Meireles
ir Robertas Saldys

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ

Sveikiname

MIELĄ KUN. PETRĄ URBAITĮ
GIMTADIENIO PROGA LINKĖDAMI
GEROS SVEIKATOS, KANTRYBĖS
IR GALIMYBĖS MUS APLANKYTI
VISADA ATNEŠDAMAS DVASIŠKĄ
PARAMĄ IR ARTIMO MEILĖS ŽODJ.

Ligoniai, seneliai ir
Labdaros Ratelis